

Prof. Dr. Yusuf KARAKOÇ

Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi

İşe Başlatılmayan İşçiye Ödenen Tazminatın Gelir Vergisi Açısından İrdelenmesi

Giriş

4857 sayılı İş Kanunu'nun "Feshin Geçerli Sebep Dayandırılması" başlıklı 18'inci maddesine göre, otuz veya daha fazla işçi çalıştırılan işyerlerinde en az altı aylık kıdemi olan işçinin belirsiz süreli iş sözleşmesini fesheden işveren, işçinin yeterliliğinden veya davranışlarından ya da işletmenin, işyerinin veya işin gereklerinden kaynaklanan geçerli bir sebebe dayanmak zorundadır. Aynı Kanun'un "Geçersiz Sebep ile Yapılan Feshin Sonuçları" başlıklı 21'inci maddesinde ise, işveren tarafından geçerli sebep gösterilmediği veya gösterilen sebebin geçerli olmadığı mahkeme veya özel hakem tarafından tespit edilerek feshin geçersizliğine karar verildiğinde, işverenin, işçiyi bir ay içinde işe başlatmak zorunda olduğu, işe başlatmaması halinde, işçiye;

- Mahkeme veya özel hakem tarafından belirlenecek en az dört aylık ve en çok sekiz aylık ücret tutarında tazminat;

- Kararın kesinleşmesine kadar çalıştırılmadığı süre için de en çok dört aya kadar doğmuş bulunan ücret ve diğer haklarının ödeneceği belirtilmektedir.

Mahkeme veya özel hakem tarafından feshin geçersiz sayılması nedeniyle işe iadesine karar ve-

rilen işçinin işveren tarafından işe başlatılmaması halinde, mahkeme veya özel hakem tarafından belirlenen en az dört ay ve en çok sekiz aylık ücret tutarındaki tazminatın gelir vergisine tâbi olup olmadığı tartışması halen devam etmektedir¹. Bu tazminatın gelir vergisine tâbi tutulmasına ilişkin bir işlem dava konusu edilmiş;

- İlk derece mahkemesi, işe başlatılmayan işçiye ödenen tazminatın ücret olarak değerlendirilmesinin mümkün olmadığı gerekçesiyle vergilendirilmemesine;

- Verilen karara karşı yapılan itiraz başvurusu üzerine konuyu inceleyen Bölge İdare Mahkemesi, bu tazminatın vergiden istisna kapsamında olması gerekçesiyle vergilendirilmesi gerektiğine;

- Danıştay Başsavcısının Kanun Yararına Bozma başvurusu üzerine Danıştay Üçüncü Dairesi de, işe başlatılmayan işçiye ödenen tazminatın ücret olarak nitelendirilmesinin mümkün olmadığı gerekçesiyle, vergilendirilmesinin mümkün olmadığına karar vermiştir.

Bu yazıda, Danıştay Üçüncü Dairesi'nin 15 Şubat 2007 gün ve E.2006/3799, K.2007/414²; 15 Şubat 2007 gün ve E.2006/3801, K.2007/416³ kararları bağlamında, işe başlatılmayan işçiye ödenen tazminat, gelir vergisi yönünden irdelenmektedir.

I. OLAY

Tarım Kredi Kooperatifleri Sakarya Bölge Birliği Müdürlüğünde çalışan (bir) işçinin iş akdi feshedilmiştir. İş akdinin feshinin hukuka aykırılığı iddiasıyla iş mahkemesinde açılan davada, iş akdi feshinin geçersizliğine ve davacının işe iadesine; yasal sürede başvurmamasına rağmen işverenin işe başlatmaması halinde, dört aylık ücreti tutarında tazminatın ve kararın kesinleştiği tarihe kadar geçen süre için de dört aylık tutarında ücret ve haklarının ödenmesine karar verilmiştir. İşçinin işe iadesine karar verilmiş olmasına rağmen, işveren işçiyi işe başlatmamıştır.

Davacının işe başlatılmaması nedeniyle tarafına ödenen dört aylık ücreti tutarında tazminat ile kararın kesinleşmesine kadar geçen süre için dört aya kadar doğan ücret ve hakları toplamı üzerinden vergi tevkifatı yapılmış ve muhtasar beyanname ile beyan edilip ödenmiştir. Bu verginin iadesi talebiyle vergi dairesine yapılan başvurunun reddine ilişkin işleme ve yapılan tevkifata karşı vergi mahkemesinde dava açılmıştır.

II. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İşe iade edilmeyen işçiye ödenen dört aylık tazminat ile kararın kesinleşmesine kadar geçen süre için dört aya kadar doğan ücret ve hakları toplamı üzerinden yapılan vergi tevkifatının ve muhtasar beyanname ile beyan edilip ödenen verginin iadesi talebinin reddine ilişkin işleme karşı açılan davada vergi mahkemesi; işveren tarafından davacıya yapılan ödemenin mahkeme kararı ile ödenen bir tazminat olduğu ve Gelir Vergisi Kanunu'nun 61. maddesine göre ücret olarak değerlendirilmesi gereken tazminatlardan olmadığından vergilendirilmeyeceği gerekçesiyle tevkif edilerek ödenen verginin ret ve iadesine karar vermiştir.

III. BÖLGE İDARE MAHKEMESİ KARARI

Bölge İdare Mahkemesi, vergi mahkemesinin kararına karşı yapılan itiraz başvurusu üzerine,

İş mahkemesi kararında hükmedilen tazminat, işçiye çalışılmayan sürelerde ödenmeyen ücret niteliğinde olduğundan, üzerinden vergi tevkifatı yapılmasında hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle vergi mahkemesinin kararını bozmuş ve davayı reddetmiştir.

Bölge İdare Mahkemesi, kararına karşı yapılan kararın düzeltilmesi talebini;

Feshin geçersizliği ve işçinin işe iadesi yönünde verilen iş mahkemesi kararının kesinleşmesine kadar çalışılmayan süre için davacıya ödenen dört aylık ücreti ve diğer hakları üzerinden yapılan vergi tevkifatında hukuka aykırılık bulunmadığı;

Davacının işe başlatılmaması nedeniyle dört aylık ücreti tutarında ödenen tazminatın ise, Gelir Vergisi Kanunu'nun 25. maddesinde düzenlenen vergiden müstesna tutulan tazminatlardan olmadığından bu ödeme üzerinden vergi tevkifatı yapılmasının da hukuka uygun olduğu gerekçesiyle reddetmiştir.

IV. DANIŞTAY ÜÇÜNCÜ DAİRESİ'NİN KARARI

Kararın düzeltilmesi talebi üzerine verilen Bölge İdare Mahkemesi kararı Danıştay Başsavcısı tarafından,

"193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 61. maddesinde,

- işverene tabi ve belirli bir işyerine bağlı olarak çalışanlara hizmet karşılığı verilen para ve ayınlar ile sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaatlerin ücret olarak tanımlandığı;

- ücretin, tazminat, tahsisat, zam, avans, aidat, huzur hakkı, prim, ikramiye gider karşılığı veya başka adlar altında ödenmiş olmasının ya da ortaklık münasebeti niteliğinde olmamak şartı ile kazancın belli bir yüzdesi şeklinde tayin edilmiş olmasının mahiyetini değiştirmeyeceğinin ifade olunduğu;

- davacı hakkında, yargı kararıyla iş akti feshinin geçersizliğine ve işe başlatılmaması halinde yapılacak ödemelerle ilgili olarak kurulan hükümlerin dayanağının, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 20 ve 21. maddeleri olduğu;

- işçinin işe iadesi için işverene süresi içinde müracaatı halinde hak kazanılacak olan ve kararın kesinleşmesine kadar en çok dört aylık ücreti ile diğer haklarını kapsayan ödeme, hizmet aktine dayalı ve hizmeti sürdürmesi gerektiği halde, aktin sebepsiz feshi üzerine işçinin alıkonulduğu hizmet ile ilgili olarak yapılmış bir ödeme olduğundan Gelir Vergisi Kanunu'nun 61. maddesi hükmü kapsamında ücret niteliğini taşıdığı kabulü ile vergi tevkifatına tabi tutulmasında yasaya aykırılık bulunmadığı;

- ancak, yasal süre içinde başvurmasına rağmen işe başlatılmaması nedeniyle işverence davacıya dört aylık ücreti tutarında ödenen tazminat ise; işverenin yeterli sebep göstermeden iş aktine son vermesi önlenerek çalışanın işe başlatılmasını zorlamaya yönelik bir ödeme olduğundan ve Gelir Vergisi Kanunu'nun 61. maddesinde düzenlenen ücret tanımına girmeyen bu tazminatın vergilendirilmesi mümkün olmadığından bu ödeme üzerinden yapılan vergilendirme yönünden davanın reddine ilişkin hüküm fıkrasının Danıştay Başsavcısı tarafından kanun yararına bozulması istenmiştir.

Danıştay Üçüncü Dairesi ise, "Tarım Kredi Kooperatifleri Sakarya Bölge Birliği ile yaptığı iş sözleşmesi işveren tarafından feshedilen davacının, feshin geçersizliği ve işe iadesini isteyerek açtığı davayı sonuçlandıran İş Mahkemesinin kararıyla; aktin feshinin geçersizliğine ve davacının işe iadesine karar verildiği; süresinde işe iadesini isteyen davacının bu istemi yerine getirilmeyerek işe başlatılmadığı; dört aya kadar olmak üzere kararın kesinleşmesine kadar olan sürede doğan ücret ve hakları dışında işe başlatılmaması nedeniyle dört aylık ücretinin de tazminin ve iş mahkemesi kararı gereğince davacıya ödenmesi sırasında bu ödemelerden gelir vergisi kesintisi yapıldığında çekişme bulunmamaktadır.

Yapılan bu tevkifata karşı açılan davayı inceleyen Vergi Mahkemesince verilen kararla davacıya yapılan ödemelerin iş mahkemesi kararına dayandığı ve Gelir Vergisi Kanunu'nun 61. maddesinde ücret olarak vergilendirilmesi gereken ödemelerden olmadığı gerekçesiyle tevkif edilen vergilerin davacıya ret ve iadesine karar verilmişse de bu kararın itiraz yoluyla inceleyen Bölge İdare Mahkemesince verilen kararla, kesilen vergilerin davacıya ret ve iadesine ilişkin hükmün bozulduğu ve 2577 sayılı Yasa'nın 45. maddesinin 4. fıkrası uyarınca davanın reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.

Kanun yararına bozma istemi; iş mahkemesi kararı gereğince işveren tarafından davacının işe başlatılmaması nedeniyle ödenen tazminattan vergi kesintisi yapılmasında hukuka aykırılık görülerek verilen davanın reddi yolundaki hüküm fıkrasına ilişkindir.

Sözleşmenin feshinin geçersizliğine ve çalışanın işe iadesine karar verilmesi üzerine bu istemle başvurulmasına karşın işe başlatmayan işveren aleyhine hükmolunan tazminatın ödenmesi, iş sözleşme-

sinin tarafları arasındaki çalışma ilişkisinin sona ermesi sonucunu yaratmaktadır.

Gelir Vergisi Kanunu'nun 61. maddesinde ücret ve ücret sayılan ödemelerin ortak özelliği, bu ödemelerin çalışanın işverene bağlılığı ve hizmet karşılığı sağlanan ve para ile temsil edilen yahut edilebilen ödemeler olmasıdır.

Çalışanı işe iade etmeyerek çalışma ilişkisini sona erdiren işveren tarafından yargı kararında öngörüldüğü için ödenen tazminat, ücret sayılan ödemelerin ortak özelliklerini taşımadığından, bu ödemelerden Gelir Vergisi Kanunu'nun 61 ve 94. maddesinin birinci fıkrasına bağlı (1) işaretli bent uyarınca vergi kesintisi yapılmasına olanak bulunmamaktadır.

Yargı kararıyla işe iadesine karar verilen davacıya, başvurusuna rağmen işe başlatılmayarak işsiz bırakılması nedeniyle işverence yapılan bu ödeme; Gelir Vergisi Kanunu'nun 25. maddesinin birinci fıkrasına bağlı (1) işaretli bentte vergiden müstesna tutulan işsizlik sebebiyle verilen tazminat niteliğinde olduğu halde, 25. maddede sadece çalışanlara ödenen kıdem tazminatının 24 aylığı aşmayan kısmının vergiden müstesna tutulduğuna dayanılarak verilen hükmün bozulması gerekmiştir.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcısının temyiz isteminin kabulü ile Bölge İdare Mahkemesinin kararının, davacıya, işe başlatılmaması sebebiyle dört aylık ücreti tutarında ödenen tazminatın tevkifata tabi tutulmasında hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesine dayanan davanın reddine ilişkin hüküm fıkrasının; 2577 sayılı İdare Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına ve hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere bozulmasına, kararın bir örneğinin Maliye Bakanlığı ile Danıştay Başsavcılığına gönderilmesine ve Resmi Gazete'de yayımlanmasına, oybirliğiyle karar verilmiştir".

V. İŞE BAŞLATILMAYAN İŞÇİYE ÖDENEN TAZMİNATIN NİTELİĞİ

Gelir Vergisi Kanunu'nun 61'inci maddesinde, "Ücret, işverene tâbi ve belirli bir işyerine bağlı olarak çalışanlara hizmet karşılığı verilen para ve ayınlar ile sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaatlerdir. Ücretin ödenek, tazminat, kasa tazminatı (mali sorumluluk tazminatı), tahsisat, zam, avans, aidat, huzur hakkı, prim, ikramiye, gider

karşılığı veya başka adlar altında ödenmiş olması veya bir ortaklık münasebeti niteliğinde olmamak şartı ile kazancın belli bir yüzdesi şeklinde tayin edilmiş bulunması onun mahiyetini değiştirmez.” hükmü yer almaktadır.

Aynı Kanun’un 94’üncü maddesinde ise, tevkifat yapmak zorunda olan yükümlüler sayılmakta; maddenin birinci fıkrasının 1 numaralı bendinde de, “Hizmet erbabına ödenen ücretler ile 61. maddede yazılı olup ücret sayılan ödemelerden (istisnadan faydalananlar hariç), 103 ve 104. maddelere göre” tevkifat yapılacağı belirtilmektedir.

Öte yandan, Gelir Vergisi Kanunu’nun 25’inci maddesinin 1’nci bendinde, “Ölüm, sakatlık, hastalık ve işsizlik sebepleriyle verilen tazminat ve yapılan yardımlar” gelir vergisinden istisna edilmektedir.

Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından yayımlanmış olan Genelgelerde⁴, işçiyi başvurusu halinde bir ay içinde işe başlatmayan işveren tarafından işçiye ödenen ve mahkeme veya özel hakem tarafından belirlenen en az dört, en çok sekiz aylık ücreti tutarındaki iş güvencesi tazminatının, “niteliği itibarıyla ücret sayılabilecek bir kazanç durumunda olmaması, esasen işe başlatılmayan sigortalının, başlatılmama nedeniyle sigortalılık vasfının da kalması, ödenecek paraların işçiyi himaye gayesine ve işverene işe başlatmama nedeniyle verilen bir medeni ceza niteliğinde olması nedenleriyle, prime tâbi tutulmayacağı” açıklanmıştır⁵.

Maliye Bakanlığı’nın görüşü ise, “iş akdi feshedilenlerin bu işleme karşı açtıkları işe iade davalarını kazandıkları halde işe başlatılmamaları nedeniyle yargı kararları doğrultusunda yapılan ödemelerin Gelir Vergisi Kanunu’nun 25/1. maddesi kapsamında değerlendirilemeyeceği ve söz konusu ödemelerin ücret kabul edilerek, Gelir Vergisi Kanunu’nun 61, 94, 103 ve 104. maddelerine göre vergilendirilmesi ve ayrıca yapılan ödemelerden damga vergisi kesintisi yapılması gerektiği”⁶ yönündeydi. Konuya ilişkin olarak verilmiş bulunan Danıştay Üçüncü Dairesi’nin kanun yararına bozma kararları sonrasında da bu görüşün değişmediği bilinmektedir⁷.

İşe iade kararına rağmen işe başlatılmayan işçiye ödenmesi gereken, mahkeme veya özel hakem tarafından belirlenen en az dört, en çok sekiz aylık ücreti tutarındaki tazminat, 4857 sayılı İş Kanunu’nun 21’inci maddesi uyarınca ödenen bir iş güvencesi tazminatı niteliğindedir. Bu tazminatın, iş ilişkisi ile

doğrudan bir bağlantısı olmadığından, ücret olarak nitelendirilmesi ve vergi kesintisine tâbi tutulması mümkün değildir. Bu ödemenin malvarlığında ve/ya da harcama kapasitesinde bir artışa yol açmasına rağmen, vergiye tâbi olmamasının yadırganmaması gerekir. Çünkü, mevcut Gelir Vergisi Kanunu, kaynak teorisine dayanarak gelirin kavranmasını ve vergilendirilmesini esas almıştır. Buna göre, kanunda sayılan gelir türlerinden herhangi birine girmeyen bir malvarlığı ve/yada satın alma gücü artışının gelir vergisine tâbi tutulması mümkün değildir.

GENEL DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

İşe iadesine karar verilen işçiye, süresi içinde başvurmasına rağmen, işe başlatmayan işverenin 4857 sayılı İş Kanunu’nun 21’inci maddesi uyarınca ödemesi gereken iş güvencesi tazminatının ücret olarak nitelendirilmesi ve vergi kesintisine tâbi tutulmasının hukuka aykırı olduğunu düşünen işçi, tarh işlemine karşı dava açmış;

- Sakarya Vergi Mahkemesi işçinin lehine bu ödemeden Gelir Vergisi kesilemez diye karar vermiş;

- Karara, vergi dairesi itiraz etmiş; Sakarya Bölge İdare Mahkemesi, dört aylık tazminatın gelir vergisine tâbi olacağı yönünde karar vermiş;

- Danıştay Başsavcısı, bu karar hakkında, kanun yararına temyiz başvurusunda bulunmuş;

- Danıştay Üçüncü Dairesi de; “..Çalışanı işe iade etmeyerek çalışma ilişkisini sona erdiren işverenin ödediği tazminat, ücret sayılan ödemelerin ortak özelliklerini taşımadığından, Gelir Vergisi kesintisi yapılamaz diye karar vererek, uyuşmazlık konusu olay hakkında yargı yönünden son noktayı koymuş;

- Resmî Gazete’de yayımlanan kararlar üzerine, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK), 9 Temmuz 2007 tarihinde bir dilekçe ile Maliye Bakanlığı’na başvurmuş ve Bakanlığın bu kararlar doğrultusunda, gerekli çalışmalarını başlatmasını talep etmiş;

- Maliye Bakanlığı da; “...uygulamanın mevcut mevzuat hükümlerine göre devam edeceğini ancak konunun ileride yapılacak kanun ve mevzuat çalışmaları sırasında değerlendirilmek üzere not edildiğini..” TİSK’e bildirmiştir⁸.

Sigorta primine tâbi olmadığı, SSK Genelgeleri ile açıklığa kavuşturulmuş olmasına rağmen, Mali-

İş güvencesi tazminatının gelir vergisinden istisna edilen kazançlar kapsamında değerlendirilmesi gerekir.

ye idaresi, işe iadesine karar verilmiş, fakat işveren tarafından işe başlatılmaması nedeniyle işçiye ödenmesi gereken 4-8 aylık tazminatın, gelir vergisi kesintisine tâbi tutulması gerektiği düşüncesindedir. Oysa, işe iade kararına rağmen işe başlatılmayan işçiye ödenmesi gereken, mahkeme veya özel hakem tarafından belirlenen en az dört, en çok sekiz aylık ücreti tutarındaki tazminat, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 21'inci maddesi uyarınca ödenen bir iş güvencesi tazminatı niteliğinde olup, gelir vergisi kesintisine tâbi tutulması mümkün değildir. Çünkü, Gelir Vergisi Kanunu'nun 61. maddesinde ücret ve ücret sayılan ödemelerin ortak özelliği, bu ödemelerin çalışanın işverene bağlılığı ve hizmet karşılığı sağlanan ve para ile temsil edilen yahut edilebilen ödemeler olmasıdır. Çalışanı işe iade etmeyerek çalışma ilişkisini sona erdiren işveren tarafından yargı kararında öngörüldüğü için ödenen tazminat, ücret sayılan ödemelerin ortak özelliklerini taşımadığından, bu ödemelerden Gelir Vergisi Kanunu'nun 61 ve 94. maddesinin birinci fıkrasına bağlı (1) işaretli bent uyarınca vergi kesintisi yapılması mümkün değildir. Bu itibarla, iş güvencesi tazminatının gelir vergisinden istisna edilen kazançlar kapsamında değerlendirilmesi gerekir⁹.

Gelir Vergisi Kanunu'nun 25'inci maddesinin 1'inci fıkrasına, Sosyal Sigortalar Kurumu'nun Genelgelerinde yapılan tanımlamaya ve yargı kararlarına göre, niteliği itibariyle ücret olarak kabul edilmesi mümkün olmayan, işçiyi koruma ve kollama amacına ve işverenin yeterli sebep göstermeden iş akdine son vermesini önleyerek çalışanın işe başlatılmasını zorlamaya yönelik bir ödeme olan iş güvencesi tazminatının gelir vergisi kesintisine tâbi tutulmasına son verilmelidir¹⁰. Bu itibarla, Vergi İdaresinin, Gelir Vergisi Kanunu'na göre vergiye tâbi olmayan, Danıştay Başsavcısı tarafından, kanun yararına müdahale edilen ve Danıştay'ın Resmî Gazete'de yayımlanan çok sayıda kararı ile gelir vergisine tâbi olmadığı belirtilen iş güvencesi

tazminatından vergi kesintisi yapılması gerektiği konusunda ısrar etmesi halinde, yükümlülerin muhtasar beyannameyi ihtirazî kayıt ile verip, 30 gün içinde yetkili vergi mahkemesinde dava açmalarında¹¹ ve dava dilekçelerine Danıştay Üçüncü Dairesi'nin bu konuya ilişkin olarak vermiş olduğu kanun yararına bozma kararlarını eklemelerinde yarar vardır. Ancak, kanun yararına bozma kararlarının, daha önce kesinleşmiş olan mahkeme veya Danıştay kararlarının hukukî sonuçlarını ortadan kaldırmayacağını bilmesi gerekir.

DİPNOTLAR

- 1 Bu tartışmalar için bkz. Cavit Bilen, "İşe İade Kararına Uyulmaması Nedeniyle Yapılan Ödemelerin SSK Primi ve Gelir Vergisi Karşısındaki Durumu", (Yaklaşım, S. 155, Kasım 2005, s. 161-163) (İşe İade); Şükrü Kızılot, "İşe başlatılmayan işçiden sineğin yağı", (Hürriyet, 15.08.2007); (Cavit Bilen, "İşe Başlatılmayan İşçinin Tazminatında Yargı Kararına Rağmen Maliyenin Vergi İsrarı", Yaklaşım, S. 177, Eylül 2007, s. 172-174), (Vergi İsrarı)
- 2 Yaklaşım, S. 177, Eylül 2007, s. 294-296.
- 3 Yaklaşım, S. 175, Temmuz 2007, s. 289 vd.
- 4 SSK 04.03.2005 tarih ve 16-330 Ek sayılı; 27.04.2006 tarih ve 16-370 Ek Sayılı Genelgeleri, (Bilen, Vergi İsrarı, s. 172).
- 5 Bkz. Bilen, Vergi İsrarı, s. 173.
- 6 Maliye Bakanlığı 28.06.2005 tarih ve 26873 sayılı Özelgesi, (Yaklaşım, S. 155, Kasım 2005, s. 288).
- 7 Bkz. Maliye Bakanlığı 03.08.2007 tarih ve B.07.1.GİB.0.03.43/4305-182/069750, (Yaklaşım, S. 177, Eylül 2007, s. 301).
- 8 "İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesinde; bölge idare mahkemesi kararları ile idare ve vergi mahkemelerince ve Danıştay'ca ilk derece mahkemesi olarak verilip temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde kararın, kanun yararına bozulacağı ve söz konusu bozma kararının, daha önce kesinleşmiş olan mahkeme veya Danıştay kararının hukuki sonuçlarını kaldırmayacağı hükmüne bağlanmıştır./Bu açıklamalara göre, kanun yararına bozma kararı ile bozulan kararın hukuki sonuçları ortadan kalkmadığından, uygulamanın mevcut mevzuat hükümlerine göre yürütülmesine devam olunması gerekmektedir. Ancak, konu ileride yapılacak kanun ve mevzuat çalışmaları sırasında değerlendirilmek üzere not edilmiştir". (Maliye Bakanlığı 03.08.2007 tarih ve B.07.1.GİB.0.03.43/4305-182/069750, Yaklaşım, S. 177, Eylül 2007, s. 301).
- 9 Bkz. Şükrü Kızılot, "İşe başlatılmayan işçiden sineğin yağı", (Hürriyet, 15.08.2007)
- 10 Aynı görüş için bkz. Şükrü Kızılot. "İşe başlatılmayan işçiden sineğin yağı", (Hürriyet, 15.08.2007) Bilen, Vergi İsrarı, s. 174.
- 11 Şükrü Kızılot, "İşe başlatılmayan işçiden sineğin yağı", (Hürriyet, 15.08.2007)